

compagnie n°. 13, bij de prinsgezinde volksklasse gehaat, anderen wier Oranjegezinde richting haar de sympathie van datzelfde volk verzekerde, stonden daar tegenover. Was de volksklasse, de mindere burgerij, voor den prins, een goed deel der kooplieden, welgezeten burgers en aanzienlijken behoorden tot de patriotten. De »excessen» van het Oranjegezinde volk, op den 8sten Maart 1783, waren oorzaak dat de gegoedste en voornaamste ingezetenen den 15den d. a. v. een verzoekschrift aanboden, om een korps van 400 vrijwillige schutters te mogen oprichten. Wel waren de heeren van der Heym, Senn van Bazel en de Monté er tegen, maar het werd toch toegestaan. Dit vrijkorps nu viel in 't geheel niet in den smaak van 't volk. De 22ste Maart 1784 scheen bestemd de maat van afkeer, die ten boorde toe vol was, te doen overloopen. Op dezen dag toch vingen tegenover de wachten, die 's avonds optrokken naar het Stadhuis, de openbare uitingen aan, van den vijandigen geest, die er bij de massa heerschte en die zich telkens herhaalden. Eenige patriottische burgers vonden aanleiding om, op den 15 Juli 1784, bij Hun Edel Grootmogenden, de Staten van Holland en Westvriesland, »te solliciteeren over het onvoldoende effect der maatregelen tot stuiting der oproerige bewegingen te Rotterdam.» En daarvoor was wel grond. De verdeeldheid onder de vroedschap maakte krachtig optreden hoogst moeilijk, zoo niet onmogelijk. De Staten, toen grootendeels anti-prinsgezind, meenden dit verzoek niet van de hand te moeten wijzen en besloten de heeren W. H. Teding van Berkhout, Schepen van Delft; H. B. van Halteren, Oud-Schepen van Leiden; C. W. Visscher, Pensionaris van Amsterdam; I. F. Pottey Turcq, Raadsheer in den Hoogen Raad, en J. H. Mollerus, Raadsheer in den Hove van Holland, te committeeren om met Burgemeesteren en Schepenen te